

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

Onderzoek gesignaleerd

Incredible years – Ouderprogramma voor gedragsproblemen bij kinderen uit laagopgeleide en migranten-gezinnen

**Patty Leijten, Maartje Raaijmakers, Bram Orobio de Castro
& Walter Matthys**

Jonge kinderen met gedragsproblemen hebben een verhoogd risico op gedragsstoornissen en delinquent gedrag op latere leeftijd (Moffitt, 1993). Gedragsproblemen brengen hoge maatschappelijke kosten met zich mee (Scott, Knapp, Henderson & Maughan, 2001) en zijn een zware belasting voor zowel ouders als kinderen zelf (Scott et al., 2015).

Opvoedingsondersteuningsprogramma's kunnen gedragsproblemen bij kinderen verminderen (Weisz & Kazdin, 2010). De effectiviteit van de meeste opvoedingsondersteuningsprogramma's in Nederland is echter onbekend. In de databank effectieve jeugdinterventies van het Nederlands Jeugdinstituut voldoen slechts enkele programma's aan de criteria voor 'effectief volgens sterke aanwijzingen'. Het ouderprogramma 'Incredible years' (Webster-Stratton, 2001), in Nederland ook wel bekend onder de naam 'Pittige jaren', is het enige ouderprogramma dat effectief is volgens sterke aanwijzingen om gedragsproblemen bij kinderen van drie tot en met acht jaar te verminderen.

Incredible years is eind jaren tachtig ontwikkeld in de Verenigde Staten. Het programma is gebaseerd op sociaal-leertheoretische en cognitief-gedragstherapeutische principes die beschrijven hoe gedrag aangeleerd en veranderd kan worden. Ouders van kinderen met gedragsproblemen versterken vaak onbewust het ongewenste gedrag van kinderen, bijvoorbeeld door te zwichten voor dwingend gedrag (Patterson, 1982). Andersom kan deze versterking ook op een positieve manier plaatsvinden. Als een ouder reageert met een complimentje op bijvoorbeeld het rustig spelen of goed eten van een kind, kan dit voor het kind belonend werken, waardoor het dat gewenste gedrag vaker laat zien.

Patty Leijten, Maartje Raaijmakers, Bram Orobio de Castro & Walter Matthys

In het ouderprogramma komen groepen van zes tot vijftien ouders samen in veertien tot achttien wekelijkse bijeenkomsten. De eerste bijeenkomsten staan in het teken van het opbouwen van een hechte band tussen ouder en kind door samen te spelen. In de volgende bijeenkomsten worden manieren besproken om gewenst gedrag van kinderen te laten toenemen door te prijzen en te belonen. Pas daarna wordt er ingegaan op manieren voor het omgaan met gedragsproblemen van kinderen. De ouders leren opdrachten te geven aan kinderen waarbij ze benoemen wat ze wel in plaats van wat ze niet willen zien, en dit gewenste gedrag specifiek te omschrijven. De ouders leren technieken zoals negeren en time-out om ongewenst gedrag te verminderen.

Bij alle onderwerpen komt de opbouw terug van brainstormen over het onderwerp, discussiëren over videofragmenten en het oefenen in rollenspelen. Tussen de bijeenkomsten door lezen de ouders thuis over de onderwerpen die in de bijeenkomsten behandeld zijn (Webster-Stratton, 2007), oefenen ze met hun kinderen en bellen ze met andere ouders uit de groep. Incredible years wordt gegeven door twee therapeuten die de workshop hiervoor hebben gevolgd en waarvan er bij voorkeur minimaal één is gecertificeerd. De therapeuten hanteren een collaboratieve benadering: ze staan niet frontaal als experts voor de groep, maar zitten met de ouders in de kring en faciliteren de groepsdiscussies. Ze moedigen ouders aan zelf oplossingen voor hun problemen te vinden.

In Nederland zijn in totaal vier onderzoeken afgerond naar de effectiviteit van Incredible years. Deze onderzoeken laten zien dat na deelname het opvoedgedrag van ouders verbetert en gedragsproblemen van kinderen verminderen, zowel gerapporteerd door ouders als door leerkrachten (Leijten, Raaijmakers, Orobio de Castro, Van den Ban & Matthys, 2015; Menting, Orobio de Castro, Wijngaards-de Meij & Matthys, 2014; Posthumus, Raaijmakers, Maassen, Van Engeland & Matthys, 2012; Weeland, Chhangur, Overbeek, Orobio de Castro & Matthys, 2016). Het programma is daarnaast ook kosteneffectief; de opbrengsten van het programma, zoals minder werkverzuim door ouders en minder vernielingen door kinderen, zijn hoger dan de kosten van het programma (Posthumus, 2009).

Het bereiken van laagopgeleide en migrantengezinnen

Preventie en vroege behandeling van gedragsproblemen is des te belangrijker voor kinderen uit gezinnen met een stapeling van risicofactoren

Incredible years

voor het ontwikkelen van gedragsstoornissen en delinquent gedrag. Kinderen van laagopgeleide ouders of uit migrantengezinnen wonen vaker in achterstandswijken en hun ouders hebben vaker last van financiële problemen en de stress die daarmee gepaard gaat (Bradley & Corwyn, 2002). De combinatie van deze risicofactoren zorgt voor een grotere kans op het uitgroeien van vroege gedragsproblemen tot gedragsstoornissen en delinquent gedrag in de adolescentie en volwassenheid.

Onbekendheid met de hulpverlening, negatieve ervaringen met hulpverleningsinstellingen, angst voor stigmatisatie en taal- en cultuurverschillen, kunnen belemmeringen zijn voor laagopgeleide en migrantengezinnen om hulp te zoeken (Scheppers, Van Dongen, Dekker, Geertzen & Dekker, 2006). Hulpverleningsinstellingen vragen zich daarnaast vaak af of reguliere opvoedingsondersteuningsprogramma's voldoende aansluiten bij de vragen en behoeften van deze gezinnen.

Een toenemend aantal onderzoeken laat hoopvolle resultaten zien voor de effectiviteit van opvoedingsondersteuningsprogramma's bij laagopgeleide en migrantengezinnen. Het Incredible years-programma blijkt in verschillende landen even effectief te zijn voor ouders met verschillende etnische en culturele achtergronden (o.a. Reid, Webster-Stratton & Beauchaine, 2001). Uit een overzichtsstudie blijkt daarnaast dat de effectiviteit van programma's doorgaans goed wordt behouden wanneer ze worden gebruikt in andere landen en culturen dan waar ze ontwikkeld zijn (Leijten, Melendez-Torres, Knerr & Gardner, 2016).

De huidige studie

We hebben in deze studie (2009-2013) onderzocht of Incredible years even effectief is voor gezinnen met verschillende opleidingsniveaus en voor autochtone en migrantengezinnen in Utrecht en omgeving. We hebben getoetst (1) hoe effectief het programma is in het verminderen van gedragsproblemen van kinderen en in het verbeteren van opvoedingsvaardigheden van ouders, (2) of de effectiviteit van Incredible years voor het verminderen van gedragsproblemen afhangt van het opleidingsniveau en een eventuele migrantenachtergrond van ouders, en (3) of gezinnen in staat zijn positieve effecten van Incredible years vast te houden tot in elk geval drie maanden na afloop van het programma.

Patty Leijten, Maartje Raaijmakers, Bram Orobio de Castro & Walter Matthys

Methode

Deelnemers In totaal namen 154 gezinnen met kinderen tussen de drie en acht jaar deel. De achtergrond van de meeste ouders was Nederlands (33%), Marokkaans (43%) of Turks (19%). Het merendeel van de migrantengezinnen sprak niet vloeiend Nederlands en een deel (28%) gaf aan veel moeite te hebben met de Nederlandse taal. Er was veel variatie in opleidingsniveau met sommige ouders die alleen de basisschool hadden afgerond (16%) en sommige ouders die een universitaire opleiding hadden afgerond (7%).

Procedure In dit experimentele onderzoek met voor-, na- en follow-up meting werd twee derde van de gezinnen willekeurig toegewezen aan de groep gezinnen die deelnam aan Incredible years (de experimentele groep) en een derde van de gezinnen aan de groep gezinnen die na een wachttijd van drie maanden deelnam aan Incredible years (de controle-groep). Gezinnen werden uitgenodigd voor deelname aan het Incredible years-ouderprogramma bij een ggz-instelling en op scholen in wijken met relatief veel laagopgeleide en migrantengezinnen in Utrecht en omgeving. Ouders van kinderen tussen de drie en acht jaar die voor opstandig gedrag van het kind verwezen waren naar de ggz-instelling kregen uitleg over het onderzoek en werden gevraagd of ze er aan deel wilden nemen.

Op scholen in wijken met relatief veel laagopgeleide en migrantengezinnen organiseerden we bijeenkomsten om ouders te informeren over het programma. Vaak sloten we aan bij de koffieochtenden die veel van deze scholen wekelijks houden om de betrokkenheid van de ouders bij school te vergroten. Tijdens de koffieochtenden vertelden we via voorbeeldfilmpjes van opvoedsituaties over het ouderprogramma dat we op de school van hun kinderen, of een andere school in de eigen wijk, zouden gaan geven.

We zorgden op verschillende manieren voor laagdrempeligheid en toegankelijkheid van het programma: (1) het werd aangeboden op scholen, (2) het werd aangeboden tijdens schooltijd en opvang van eventuele jongere kinderen werd verzorgd, (3) alleen moeders, geen vaders, namen deel om tegemoet te komen aan de culturele waarden van sommige Marokkaanse en Turkse moeders, (4) we werkten samen met informele tolken, zoals deelnemers van het project of bekenden van de moeders, (5) we maakten geen gebruik van formele inclusiecriteria die afschrikkend konden werken, zoals verwijzing door de huisarts of diagnostiek

Incredible years

van de gedragsproblemen van het kind. Met deze procedure vermeden we belangrijke barrières tot hulpverlening die laagopgeleide en migrantengezinnen kunnen ervaren (Scheppers et al., 2006).

De moeders ontvingen 15 euro per meetmoment voor het invullen van de vragenlijsten. Bij volledige deelname ontvingen zij dus 45 euro. Alle moeders tekenden na het lezen van een informatiebrief een toestemmingsbrief voor deelname aan het onderzoek. Het protocol van deze studie werd goedgekeurd door de medisch-ethische toetsingscommissie van het Universitair Medisch Centrum Utrecht.

Meetinstrumenten De moeders vulden verschillende wetenschappelijk gevalideerde vragenlijsten in. Ze rapporteerden voor zesendertig verschillende vormen van opstandig gedrag hoe vaak hun kind dit gedrag laat zien (1 = nooit tot 7 = altijd) en of zij dit gedrag bij hun kind als een probleem ervaren (ja of nee; Eyberg Child Behavior Inventory; Eyberg & Ross, 1978). De moeders en leerkrachten gaven ook aan of bepaalde omschrijvingen van gedragingen passen bij het kind (0 = niet waar tot 2 = zeker waar). We gebruikten de totale probleemschaal en de schalen gedragsproblemen, hyperactiviteit en aandachtsproblemen, emotionele problemen, problemen met leeftijdsgenoten en prosociaal gedrag (Strengths and Difficulties Questionnaire; Goodman, 1997).

De moeders rapporteerden verder hoe waarschijnlijk het is dat zij bepaald opvoedgedrag zelf thuis toepassen (1 = zeer onwaarschijnlijk tot 7 = zeer waarschijnlijk). We gebruikten de schalen adequate discipline, hard en inconsistent straffen, fysiek straffen, complimenten en beloningen en duidelijke verwachtingen (Parent Practices Inventory; Webster-Stratton, 1998).

Tot slot rapporteerden de moeders over gedachten en gevoelens van opvoedstress (1 = helemaal mee oneens tot 6 = helemaal mee eens). We gebruikten de schalen rolrestrictie, sociale isolatie, acceptatie en positieve bekrachtiging (Nijmeegse Ouderlijke Stress Index; De Brock, Vermulst, Gerris & Abidin, 1992).

Resultaten

Incredible years leidde tot een significante vermindering van bepaalde gedragsproblemen van kinderen, zoals gerapporteerd door ouders en leerkrachten onmiddellijk na afloop van het programma. Deze vermindering gold voor opstandig gedrag en gedragsproblemen zoals gerappor-

Patty Leijten, Maartje Raaijmakers, Bram Orobio de Castro & Walter Matthys

teerd door moeders, en voor hyperactiviteits- en aandachtsproblemen zoals gerapporteerd door leerkrachten. De moeders rapporteerden geen verbetering van hyperactiviteits- en aandachtsproblemen; de leerkrachten rapporteerden geen verbetering van gedragsproblemen. Zowel moeders als leerkrachten rapporteerden geen verschil in gedrag van het kind op het gebied van emotionele problemen, problemen met leeftijdsgenoten, prosociaal gedrag en op de totale probleemschaal. Er waren geen statistisch significante verschillen in effectiviteit van Incredible years om deze verschillende vormen van gedragsproblemen te verminderen tussen hoger opgeleide en laagopgeleide gezinnen en tussen migrantengezinnen en autochtone gezinnen.

Incredible years leidde tot een significante verbetering van bepaalde opvoedgedragingen van ouders. Moeders rapporteerden minder gebruik van hard en inconsistent straffen en meer gebruik van complimenten en beloningen. Moeders rapporteerden geen veranderingen in het gebruik van adequate discipline, fysiek straffen, duidelijke verwachtingen of opvoedstress. Er waren ook hier geen statistische verschillen in effectiviteit van Incredible years op deze zes verschillende schalen tussen hoger opgeleide en laagopgeleide gezinnen en tussen migrantengezinnen en autochtone gezinnen.

Drie maanden na afloop van het programma vulden de ouders en leerkrachten opnieuw vragenlijsten in. Omdat op dit moment alle gezinnen hadden deelgenomen aan Incredible years (ook gezinnen die eerst op een wachtlijst waren geplaatst om als controlegroep te dienen), hebben we voor de totale groep van gezinnen samen gekeken of er veranderingen waren opgetreden tussen de meting onmiddellijk na afloop van het programma en de meting bij follow-up, drie maanden later. Er was geen statistisch significante verandering in het gedrag van kinderen en ouders kort na afloop van de interventie tot drie maanden later. Deze bevinding was consistent voor alle vragenlijsten. Gezinnen leken de positieve effecten van Incredible years dus tot enkele maanden na afloop van de interventie vast te houden.

Discussie

Deze studie laat zien dat het Incredible years-ouderprogramma effectief is in het verminderen van bepaalde gedragsproblemen bij jonge kinderen. Het programma is net zo effectief voor laagopgeleide en migrantengezinnen als voor hoger opgeleide en autochtone gezinnen. Onze studie

Incredible years

laat zien dat het mogelijk is deze gezinnen te bereiken voor deelname aan dit programma, zeker als er rekening gehouden wordt met typische drempels die de toetreding tot deze programma's kunnen hinderen.

De deelname verbeterde opstandig gedrag van kinderen thuis, en druk en afgeleid gedrag van kinderen op school. Het programma had geen effect op druk en afgeleid gedrag van kinderen thuis of op gedragsproblemen van kinderen op school. Dat de ouders en leerkrachten verschillende veranderingen zagen in het gedrag van kinderen, kan te maken hebben met zowel verschillen in perceptie, als met het feit dat kinderen gedeeltelijk ander gedrag laten zien thuis en op school (De Los Reyes, 2011). *Incredible years* is een interventie voor ouders en richt zich op het gedrag van kinderen thuis. Het programma heeft niettemin ook positieve effecten op het gedrag van kinderen op school. Het zorgde ervoor dat ouders minder hard en inconsistent gingen straffen en meer gebruik gingen maken van complimenten en beloningen. *Incredible years* had geen invloed op andere vormen van opvoedgedrag, met name het stellen van duidelijke verwachtingen, fysiek straffen, adequate discipline en opvoedstress.

Onze studie heeft een aantal beperkingen. Ten eerste zijn onze resultaten grotendeels gebaseerd op ouderrapportage, en voor een klein deel op leerkrachtrapportage. Echter, de perceptie van ouders, en in mindere mate van leerkrachten, van het gedrag van kinderen kan worden beïnvloed door deelname van de ouders aan het programma (European ADHD Guidelines Group, 2013). Omdat veel ouders met een islamitische achtergrond niet gefilmd wilden worden, waren objectievere observaties niet mogelijk.

Ten tweede volgden we ouders tot drie maanden na afloop van het programma, maar inmiddels hadden alle gezinnen deelgenomen aan *Incredible years*. Er was op dat moment dus geen controlegroep meer om gezinnen die het programma hadden gevolgd mee te vergelijken. Deze beslissing werd om ethische redenen gemaakt: ouders die deel wilden nemen aan *Incredible years* lieten een hulpvraag voor opvoedingsondersteuning zien en we vonden het onethisch om hun geen hulp te bieden. Deze keuze heeft er wel toe geleid dat we in deze studie de effecten van *Incredible years* op langere termijn niet konden meten door de vergelijking te maken met een groep die het programma niet volgde.

Andere studies in Nederland laten zien dat de effecten van *Incredible years* tot meerdere jaren na afloop van het programma blijven bestaan (Menting et al., 2014; Posthumus et al., 2012). Dit werd eveneens gesugge-

Patty Leijten, Maartje Raaijmakers, Bram Orobio de Castro & Walter Matthys

reerd door onze observatie dat het gunstige effect van het programma na afloop ervan drie maanden behouden bleef.

Onze bevinding dat Incredible years even effectief was voor gezinnen met verschillende opleidingsniveaus en verschillende culturele achtergronden ondersteunt het gebruik van het ouderprogramma voor een brede doelgroep van gezinnen. Het is mogelijk dat met name de collaboratieve benadering van het programma hieraan bijdraagt. Incredible years-therapeuten dragen niet direct kennis over adequaat en inadequaat opvoedgedrag over aan ouders, maar begeleiden ouders bij het overleggen over mogelijke oplossingen voor hun problemen en moedigen hen aan om besproken strategieën te gebruiken op een manier die past bij hun persoonlijke en culturele normen en waarden. Onze studie suggereert dat deze benadering effectief is om gedragsproblemen bij kinderen uit laagopgeleide en migrantengezinnen te verminderen.

Patty Leijten is pedagoog en postdoctoraal onderzoeker aan de Universiteit van Oxford en de Universiteit van Amsterdam. E-mail: p.leijten@uva.nl.

Maartje Raaijmakers is pedagoog en GZ-Psycholoog, in opleiding tot klinisch psycholoog. Zij is hoofdopleider Incredible years in Nederland en werkzaam bij Pro Persona en als onderzoeker bij de afdeling ontwikkelingspsychologie van de Universiteit Utrecht.

Bram Orobio de Castro is ontwikkelingspsycholoog en hoogleraar ontwikkelingspsychopathologie aan de Universiteit Utrecht.

Walter Matthys is kinder- en jeugdpsychiater en emeritus hoogleraar agressie bij kinderen aan de Universiteit Utrecht.

Literatuur

- Bradley, R.H. & Corwyn, R.F. (2002). Socioeconomic status and child development. *Annual Review of Psychology*, 53, 371-399.
- De Brock, A.A.J.L., Vermulst, A.A., Gerris, J.R.M. & Abidin, R.R. (1992). *Nijmeegse ouderlijke stress index – handleiding experimentele versie*. Amsterdam/Lisse: Swets & Zeitlinger.
- De Los Reyes, A. (2011). Introduction to the special section – More than measurement error – Discovering meaning behind informant discrepancies in clinical assessments of children and adolescents. *Journal of Clinical Child and Adolescent Psychology*, 40, 1-9.
- European ADHD Guidelines Group (2013). Nonpharmacological interventions for ADHD - Systematic review and meta-analyses of randomized controlled trials of dietary and psychological treatments. *American Journal of Psychiatry*, 170, 275-289.
- Eyberg, S.M. & Ross, A.W. (1978). Assessment of child behavior problems – The validation of a new inventory. *Journal of Clinical*

Incredible years

- Child Psychology*, 7, 113-116.
- Goodman, R. (1997). The strengths and difficulties questionnaire – A research note. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 38, 581-586.
- Leijten, P., Raaijmakers, M.A.J., Orobio de Castro, B., Ban, E. van den & Matthys, W. (2015). Effectiveness of the Incredible Years parenting program for families with socioeconomically disadvantaged and ethnic minority backgrounds. *Journal of Clinical Child and Adolescent Psychology*. Online voorpublicatie.
- Leijten, P., Melendez-Torres, G. J., Knerr, W. & Gardner, F. (2016). Transported versus homegrown parenting interventions for reducing disruptive child behaviour – A multilevel meta-regression study. *Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry*. Online voorpublicatie.
- Menting, A.T.A., Orobio de Castro, B., Wijngaards-de Meij, L. & Matthys, W. (2014). A trial of parent training for mothers being released from incarceration and their children. *Journal of Clinical Child and Adolescent Psychology*, 43, 381-396.
- Moffitt, T.E. (1993). Adolescence-limited and life-course-persistent antisocial behavior – A developmental taxonomy. *Psychological Review*, 100, 674-701.
- Patterson, G.R. (1982). *Coercive family process*. Eugene: Castilia.
- Posthumus, J.A. (2009). *Preventive effects and cost-effectiveness of the Incredible Years program for parents of preschoolers with aggressive behavior* (proefschrift). Utrecht: Universiteit Utrecht.
- Posthumus, J.A., Raaijmakers, M.A.J., Maassen, G.H., Van Engeland, H. & Matthys, W. (2012). Sustained effects of Incredible Years as a preventive intervention in preschool children with conduct problems. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 40, 487-500.
- Reid, M.J., Webster-Stratton, C. & Beauchaine, T.P. (2001). Parent training in Head Start – A comparison of program response among African American, Asian American, Caucasian, and Hispanic mothers. *Prevention Science*, 2, 209-227.
- Scheppers, E., Dongen, E. van, Dekker, J., Geertzen, J. & Dekker, J. (2006). Potential barriers to the use of health services among ethnic minorities – A review. *Family Practice*, 23, 325-348.
- Scott, S., Knapp, M., Henderson, J. & Maughan, B. (2001). Financial cost of social exclusion – Follow up study of antisocial children into adulthood. *British Medical Journal*, 323, 1-5.
- Scott, S., Thapar, A., Pine, D.S., Leckman, J. F., Snowling, M. J. & Taylor, E. (2015). Oppositional and conduct disorders. In A. Thapar, D. Pine, J. F. Leckman, S. Scott, M. Snowling & E. Taylor (eds.), *Rutter's child and adolescent psychiatry* (pp. 911-930). Oxford: Wiley Press.
- Webster-Stratton, C. (1998). Preventing conduct problems in Head Start children – Strengthening parenting competencies. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 66, 715-730.
- Webster-Stratton, C. (2001). *The Incredible Years – Parents and children videotape series – A parenting course (BASIS)*. Seattle: Incredible Years.
- Webster-Stratton, C. (2007). *Pittige jaren – Praktische gids bij het opvoeden van jonge kinderen*. Houten: Bohn Stafleu van Loghum.
- Weeland, J., Changur, R.R., Overbeek, G., Orobio de Castro, B. & Matthys, W. (2016). Intervention effectiveness of the Incredible Years parent training – New insights into sociodemographic and intervention-based moderators. *Behavior Therapy*. Artikel ingediend voor publicatie.
- Weisz, J.R., & Kazdin, A. E. (2010). *Evidence-based psychotherapies for children and adolescents* (2nd ed.). New York: Guilford.